

Austatud lugeja!

Käes on suvi, puhkuste ja hingetõmbe aeg. Seadusandja puhkab, jõudu uueks tööaastaks koguvad ka seaduste rakendajad.

Olukorras, kus suveks on n-õ puhkama pandud ka kevadel tõsist poleemikat tekitanud töölepingu seaduse eelnõu, on heameel lugejani tuua mõned seda eelnõu käsitlevad artiklid-arvamusavaldused. Kohati näib, et Eesti jurist võtab vaevaks seadust analüüsida mitte selle loomisfaasis, vaid alles siis, kui norm juba kehtib. Ühelt poolt on see ju kindlasti õige: eelnõu on ju alles projekt ja paljugi mis võib veel muutuda. Kuid kas ei ole selle põhjuseks ka asjaolu, et sellisel viisil on hea öelda „vaat millise seaduse NEMAD kirjutasid“? Kui sekkuda diskussiooni aga varem, võib „nendest“ kohe saada „meie“. On mõisteta, et kõigil on oma töö ja võib öelda, et las seadusekirjutajad teevad rahulikult oma. Kuid ütlus „kus häda näed laita, seal tule ja aita“ peaks kehtima ka siin. Seadust muutma hakata on oluliselt raskem kui eelnõu parandada. Ja senikaua, kuni ükskõik kui puudulik seadus kehtib, peavad kõik seda rakendama.

Õnneks on siiski neid, kes ei pea paljuks projekti staadiumis olevaid seadusi analüüsida. Merle Muda artiklis juhibki autor tähelepanu töölepingu seaduse eelnõu mõningatele kitsaskohtadele. Sama teemaga jätkab Ave Henberg, kelle tähelepanu keskpunktis on töölepingu seaduse (aga ka eelnõu) kooskõla põhiseaduse printsiipidega. Jääb vaid loota, et seaduste kirjutajatel on suvel aega nende huvipakkuvate analüüsidega tutvuda, et sügisel tööd alustades tehtud märkusi kui mitte arvestada, siis vähemalt neis öeldut kaaluda.

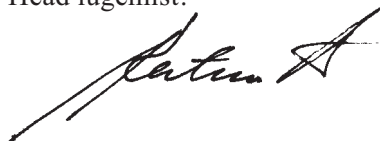
Päevapoliitiliselt olulisel teemal kirjutab Henn-Jüri Uibopuu. Presidendi otsevalimise kehtestamine toob paratamatult päevakorda presidendi pädevuse küsimused. Milline see pädevus kehtiva põhiseaduse järgi on, kas see on liiga ulatuslik või vastupidi, liiga kitsas, neid küsimusi analüüsitakse selles artiklis.

Veidi spetsiifilisema teema võtab vaatluse alla Madis Ernits, käsitledes kättetoimetamismenetlust. Instituudi põhimõistete ja eesmärkide süstematiseerimise kaudu jõuab autor järeldusele, et selles põhiõiguste kaitse seisukohalt väga olulise menetluse reguleerimises leidub mitmeidki lünki. Eraldi probleemidegrupina toob autor välja kättetoimetamise fiktsioonid, mis kohati ei ole kaugeltki proportsionaalsed tegeliku kättetoimetamisega.

Numbri viimased artiklid on otsapidi seotud Euroopa Liidu teemaga. Rene Frolov, Tarmo Sild ja Urmas Ustav teevad oma ühisartikliga omalaadse vahekokkuvõtte Eesti konkurentsiseaduse arengust ja võrdlevad, mille poolest Eesti-sisene õiguskäsitlus erineb Euroopa Liidu vastavast käsitlusest. Seejuures otsitakse vastust küsimusele, millise piirini see erinevus on põhjendatav.

Triinu Kremmi artikkel annab ülevaate Euroopa Kohtu ja esimese astme kohtu menetluskorda reguleerivatest õigusaktidest. Artikkel on abiks Euroopa Liidu kohtusüsteemis orienteerumiseks, mis alates 1. maist peaks olema oluline igale Eesti riigi alamale.

Head lugemist!

Katrin Prükk